

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobci: a) **H. S.**
bytem X
b) **BUILDING S s.r.o.**, IČO: 05392870
se sídlem Praha 5, Hlubočepy, Barrandovská 437/54
oba zastoupeni advokátkou JUDr. Štěpánkou Mikovou
se sídlem Praha 1, 28. října 1001/3

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2/2

za účasti: a) **KUDYKAM, s.r.o.**, IČO: 28405021
se sídlem Praha 1, U milosrdných 850/8
zastoupené advokátem Mgr. Janem Burešem
se sídlem Praha 1, Na příkopě 859/22

b) **Residence Barrandov, a.s.**, IČO: 28361156
se sídlem Praha 4, Baarova 1026/2
zastoupené advokátem JUDr. Michalem Bernardem
se sídlem Tábor, Klokotská 103

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2021, č. j. MHMP 644875/2021, sp. zn. S-MHMP 429561/2021/STR,

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobci se podanou žalobou domáhali přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 3. 11. 2020, č. j. MC05 201808/2020, sp. zn. MC05/OSU/35149/2020/JN/Hl.1236. Uvedeným rozhodnutím byl prvním výrokem podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, schválen stavební záměr osob zúčastněných na řízení (dále jen „stavebníci“) na stavbu „*Rezidence Barrandov – přístavba přístřešku ke stávajícímu stání pro auta*“ B., P. na pozemku parc. č. x (zastavěná plocha a nádvoří) a parc. č. x (ostatní plocha) v k.ú. H. Druhým výrokem byly stanoveny podmínky pro umístění stavby. Třetím výrokem pak byly stanoveny podmínky pro provedení stavby.

II. Obsah žaloby

2. Žalobci v podané žalobě předně poukázali na skutkové okolnosti uvedené v odvolání. Tedy, že stavba byla zhotovena několik týdnů před vydáním prvostupňového rozhodnutí, a to částečně v rozporu s ověřenou projektovou dokumentací. Z uvedeného důvodu žalobci navrhli, aby správní orgán I. stupně společné řízení o územním a stavebním povolení zastavil. Správní orgán I. stupně však věc postoupil žalovanému, který vydal napadené rozhodnutí.
3. V prvním žalobním bodě žalobci namítali, že se správní orgán I. stupně po podání odvolání dopustil zásadního procesního pochybení, když kontrolní prohlídku (místní šetření) neoznámil žalobcům. Výzva k účasti na kontrolní prohlídce ze dne 14. 1. 2021, č. j. MC05 11197/2021, byla zaslána pouze stavebníkům. Žalobci o kontrolní prohlídce nevěděli, nemohli se jí zúčastnit a tato byla provedena bez jejich přítomnosti (viz protokol o místním šetření ze dne 11. 2. 2021, č. j. MC05 32240/2021). Namítali, že tento postup je v rozporu se zásadami dokazování ve správním řízení podle § 51 správního řádu, když navíc žalovaný o výsledek šetření opřel napadené rozhodnutí. K tomu žalobci odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2019, č. j. 5 As 93/2019-32. Rovněž upozornili, že podáním ze dne 29. 1. 2021 sdělili žalovanému, že neobdrželi vyrozumění o konání místního šetření, čímž dali najevo, že se chtějí místního šetření zúčastnit.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

4. Ve druhém žalobním bodě žalobci namítali nesprávné vyhodnocení stavby provedené na místě. Žalobci v podaném odvolání namítali, že stavba měla být již zhotovena. Na uvedené žalovaný reagoval tak, že na místě povolovaného záměru byla zhotovena konstrukce přístřešku velmi podobná povolované konstrukci, avšak nebylo možno postavit najisto, že byla provedena stavba přístřešku, která byla povolena prvostupňovým rozhodnutím. Stavebníci pak uvedli, že se jednalo o provizorní přístřešek, postavený z důvodu odvrácení hrozící škody na majetku ze zatékající vody do nemovitosti. Tvrzení stavebníků považovali žalobci za absurdní. Předmětem řízení byla „*přístavba přístřešku ke stávajícímu stání pro auta*“. Pokud tedy stavebníkům zatéká do nemovitosti, jedná se zjevně o závadu na současné stavbě a mělo by dojít k opravě této stavby. Stavebníci si tedy mohli nemovitost zajistit proti zatékání opravou samotné nemovitosti a nikoliv stavbou provizorního přístřešku. Odůvodnění žalovaného tak dle žalobců působí nedůvěryhodně. Nadto stavební zákon nezná pojem „*provizorní stavby*“, kterou by si stavebník mohl zhotovit bez stavebního povolení. Upozornili, že provizorní přístřešek byl zhotoven na stejném místě a za stejným účelem jako povolovaná stavba. Dle žalobců se tak jedná o totožnou stavbu. Na uvedeném nic nemění, že se dle žalovaného provizorní přístřešek od stavby odlišoval ve třech technických aspektech od ověřené projektové dokumentace. Žalovaný opomíjí časovou souvislost zhotovení provizorního přístřešku s podáním žádosti o povolení stavby. Nadto sám žalovaný uvedl, že se jedná o konstrukci velmi podobnou povolované stavbě. Navíc přístřešek se svou konstrukcí nejví jako provizorní, ale jako konečný. Na základě výše uvedeného se žalobci domnívali, že žalovaný dospěl k chybnému závěru, že se jedná o jinou stavbu, než povolovanou.
5. Žalobci podotkli, že stavebníci u stejné nemovitosti v dubnu 2019 zahájili výstavbu bazény bez stavebního povolení a územního rozhodnutí, o kterém bylo později zahájeno řízení o odstranění stavby, kde stavebníci podali návrh na dodatečné povolení stavby. Žalobci měli za to, že stavebníci v nynějším případě zvolili obdobný postup.
6. Pokud by žalobci připustili, že se má jednat o jinou stavbu, tak není zřejmé, jak mohl žalovaný, povolit stavbu na místě, v jejímž prostoru pro umístění již stojí jiná fakticky identická stavba, aniž by se ve svém rozhodnutí vypořádal s otázkou, že v žádosti stavebníků a v jimi předložené projektové dokumentaci není uvedeno, jak s touto stavbou má být naloženo. Žalovaný tak měl prvostupňové rozhodnutí zrušit, jelikož na jeho základě nelze bez dalšího řádně postupovat v realizaci stavby. Věc pak měla být vrácena správnímu orgánu I. stupně, který měl řízení přerušit do doby, než bude rozhodnuto o nepovolené stavbě.
7. Ve třetím žalobním bodě žalobci namítali, že vzhledem k totožnosti provizorního přístřešku s povolovanou stavbou mělo být prvostupňové rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno podle § 88 odst. 2 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, k čemuž žalobci vyzvali v podání ze dne 29. 1. 2021.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

8. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
9. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že kontrolní prohlídka a ohledání na místě jsou dva různé instituty. Ohledání na místě je důkazním prostředkem, o kterém by měli být účastníci vyrozuměni a řídí se obecnou úpravou podle správního řádu. Kontrolní prohlídka se řídí speciální právní úpravou a je realizována podle § 133 stavebního zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

s taxativními pravidly pro její konání. Podle § 133 odst. 4 stavebního řádu nejsou účastníci řízení osobami, které se mohou kontrolní prohlídce zúčastnit. Z výzvy k účasti na kontrolní prohlídce pak vyplývá, že stavební úřad postupoval právě podle § 133 stavebního zákona. Námitka žalobců tak dle žalovaného není důvodná, neboť nemá oporu v zákoně.

10. Ke druhému a třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že na základě námitek v odvolání byla stavebním úřadem provedena kontrolní prohlídka, při které byl stav provizorního přístřešku podrobně popsán, včetně fotodokumentace. Při porovnání s ověřenou projektovou dokumentací byly shledány podobnosti se stavbou, avšak ne všechny součásti stavby odpovídaly ověřené projektové dokumentaci. Posouzení, zda provizorní přístřešek podléhal předchozímu souhlasu nebo povolení, přísluší stavebnímu úřadu, nikoli žalovanému. Stejně tak je stavebnímu úřadu svěřena kompetence k zahájení řízení o odstranění nepovolené stavby včetně sankčního řízení. Vzhledem k tomu, že žalovaný dospěl k názoru, že stavba zhotovena nebyla, byl návrh žalobců na zastavení řízení bezpředmětný. Uzavřel, že předjímání dalšího právního postupu stavebníků nemůže být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.
11. Stavebníci odkázali na argumentaci obsaženou ve vyjádření k odvolání. Zhotovení provizorního přístřešku bylo prokázáno fotografiemi zachycujícími pronikání vody dovnitř nemovitosti a od stavby se odlišuje jak velikostí, tak provedením. Z tohoto důvodu nelze považovat provizorní přístřešek za stavbu, která byla předmětem nynějšího řízení. Provizorní přístřešek bude odstraněn ihned poté, co bude možné v souladu s vydaným stavením povolením zhotovit stavbu. Za účelem prokázání uvedených skutečností stavebníci navrhli jako důkaz prohlášení vlastníka nemovitosti. Postup a argumenty žalobců označili za účelové. Podle názoru stavebníků bylo napadené rozhodnutí správné a po právu. Námitky žalobců ohledně místního šetření nejsou důvodné.
12. V podání ze dne 12. 10. 2021 stavebníci navrhli, jednak odmítnutí žaloby z důvodu odpadnutí předmětu řízení, jednak zastavení soudního řízení z důvodu uspokojení žalobců. Uvedli, že žalobci podanou žalobou žádali zrušení napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí, aby docílili odstranění stavby. Stavebníci oznámili soudu, že tato stavba byla již odstraněna, čímž mělo dojít k odpadnutí předmětu řízení, respektive uspokojení žalobců. K tomu žalobci odkázali na sdělení stavebního úřadu ze dne 8. 9. 2021, č. j. MC05 191718/2021, sp. zn. MC05/OSU/32898/2021/JN/HI.1236, podle kterého bylo řízení o odstranění stavby přístřešku, vzhledem k odstranění přístřešku zastaveno podle § 66 odst. 2 správního řádu.

IV. Replika žalobců

13. V podání ze dne 1. 11. 2021 žalobci nesouhlasili s tím, že ohledání na místě a kontrolní prohlídka jsou 2 rozdílné instituty. Dle žalobce se mají úkony hodnotit podle obsahu. Správní orgán I. stupně po podání odvolání učinil „místní šetření“ a na místě pořídil fotodokumentaci. Výsledky místního šetření byly hlavními důkazy, na základě kterých žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí. Žalobci poukázali na § 51 odst. 2 a § 53 odst. 3 správního řádu. Argumentace žalovaného dle žalobců nedává smysl, neboť kontrolní prohlídka se podle § 133 odst. 1 stavebního zákona provádí u rozestavěné stavby ve fázi uvedené v podmínkách stavebního povolení nebo plánu kontrolních prohlídek stavby. Podle žalobců nelze provést kontrolní prohlídku v rámci řízení o povolení stavby, neboť v této fázi se předpokládá, že předmětná stavba není zhotovována a neexistují pravomocná rozhodnutí, na základě kterých by bylo možné stavbu povést. Žalobci odkázali na

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 3. 2010, č. j. 59 Ca 92/2009-54, podle kterého provedení ohledání podle § 54 správního řádu bez vyrozumění účastníků řízení bez pořízení protokolu, ale pouze s pořízením fotografií, představuje podstatné porušení ustanovení o správním řízení, pokud takový důkaz byl zásadní pro skutková zjištění správního orgánu. Žalovaný nesprávně určil okruh účastníků na řízení podle § 133 odst. 4 stavebního zákona, neboť žalobci byli účastníky společného řízení o územním a stavebním povolení podle § 94k stavebního zákona. Shrnuli, že formálně mohla být provedena kontrola podle § 133 odst. 4 stavebního zákona, ale v rámci svého obsahu a procesního využití se jednalo o důkaz ohledání podle správního řádu.

14. Žalobci dále odmítli, že by jejich postup byl šikanózní nebo účelový. Opětovně odkázali na předchozí jednání žadatelů ve věci stavby bazénu. K provizornosti přístřešku uvedli, že ke dni podání repliky stojí přístřešek na místě po dobu jednoho roku a jsou na něm dělány stavební úpravy. Z této skutečnosti žalobci dovozovali, že se jedná o trvalou stavbu, nikoli stavbu provizorního charakteru.
15. K údajně neprovedené stavbě žalobci zopakovali, že stavba byla fakticky zhotovena před vydáním prvostupňového rozhodnutí.
16. K údajnému neuplatnění řádných námitek žalobci sdělili, že oznámení o zahájení řízení obdrželi dne 18. 9. 2020, resp. 22. 9. 2020, přičemž ve stanovené 15 denní lhůtě námítka nepodali, jelikož v té době nebyla ještě stavba realizována. Stavba měla být zhotovena až později, a z tohoto důvodu uplatnili žalobci námitku až v odvolání.
17. K návrhu žadatelů na zastavení řízení žalobci uvedli, že sdělením o zastavení řízení nebyli uspokojeni. Žalobci stále rozporují, že provizorní přístřešek a stavba byly dvě rozdílné stavby. Ve skutečnosti nedošlo k odstranění provizorního přístřešku, ale k jeho lehké úpravě na stavbu, která však stále neodpovídá projektové dokumentaci. Střešní krytina není ze skleněných šablon, ale z polykarbonátových dutinkových desek, což je v rozporu s bodem B.2, B.2.2.b), B.2.3, B.2.6.a) a B.2.6.b) souhrnné technické zprávy, s bodem A.1.1.c) průvodní zprávy a bodem D.1.1. výkresové dokumentace. Konkrétní volba skleněných šablon byla učiněna s ohledem na provedení stávajícího přístřešku a Památkovou zónu Barrandov. S tímto materiálem také počítalo souhlasné stanovisko Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru památkové péče, ze dne 10. 2. 2020, sp. zn. S-MHMP 2525383/2019, č.j. MHMP 224467/2020.
18. Ke sdělení o zastavení řízení žalobci uvedli, že stavební úřad pochybil, neboť se neseznámil se skutečnou situací na místě. Provizorní přístřešek nebyl nikdy odstraněn a stávající stavba stále není v souladu se stavebním povolením.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Při ústním jednání konaném dne 16. 5. 2022 účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích.
21. Zástupce žalobců zopakoval, že žalobci nebyli obesláni k místnímu šetření a nemohli se ho zúčastnit a vyjádřit se, byť se jednalo o stěžejní důkaz. Dále zástupce žalobců nesouhlasil se závěrem žalovaného, že stojící stavba je stavbou jinou, než stavebníci žádali, k čemuž poukázal na zjevnou místní a časovou souvislost a skutečnost, že stavba vypadá stejně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Správní orgán tak měl řízení o žádosti zastavit a zahájit řízení o odstranění stavby. Rovněž zástupce žalobců poukázal na skutečnost, že postup stavebníků je běžnou praxí, kdy stavebníci měli obdobně postupovat při stavbě bazénu a opravě plotu. Stavebníci tedy provádí opravy, aniž by dbali příslušných předpisů, a tento postup by neměl požívat soudní ochrany.

22. Zástupce žalovaného odkázal na napadené rozhodnutí. Poznámku o recidivě stavebníků považoval za zcela irelevantní.
23. Zástupce stavebníka – Residence Barrandov, a.s. zopakoval, že důvodem vybudování provizorního přístřešku bylo zatékání do bytové jednotky, nacházející se pod ní. Stavebník získal ústní souhlas k vybudování provizorního přístřešku. Následně bylo zažádáno o stavební povolení.
24. Zástupce žalobců k vyjádření žalovaného uvedl, že stavebníci navazují na svoji předchozí praxi. Dále pak poukázal na odlišnou praxi stavebních úřadů, kdy Úřad městské části Praha 11 koná místní šetření vždy. Praxe správního orgánu I. stupně je tak dle žalobců chybná.
25. Soud zamítl návrh na provedení důkazů sdělením Úřadu městské části Praha 5 ze dne 7. 2. 2022, č. j. MC05 30231/2022, oznámením řízení o dodatečném povolení stavby ze strany Úřadu městské části Praha 5 ze dne 17. 6. 2020 a usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 23. 7. 2019, č. j. 24 C 226/2019-81, a to z důvodu nadbytečnosti. Výše uvedené návrhy se nevztahují k předmětu řízení v projednávaném případě.
26. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 133 odst. 1 stavebního zákona provádí stavební úřad kontrolní prohlídku rozestavěné stavby ve fázi uvedené v podmínkách stavebního povolení, v plánu kontrolních prohlídek stavby, před vydáním kolaudačního souhlasu a v případech, kdy má být nařízeno neodkladné odstranění stavby, nutné zabezpečovací práce, nezbytné úpravy nebo vyklizení stavby; může provést kontrolní prohlídku též u nařízených udržovacích prací, u odstraňované stavby a v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné (poznámka: zdůraznění provedl zdejší soud).
 - Podle § 133 odst. 4 stavebního zákona jsou na výzvu stavebního úřadu podle povahy věci povinni zúčastnit se kontrolní prohlídky vedle stavebníka též projektant nebo hlavní projektant, stavbyvedoucí a osoba vykonávající stavební dozor. Ke kontrolní prohlídce stavební úřad podle potřeby přizve též dotčené orgány, autorizovaného inspektora nebo koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, působí-li na staveništi.
27. Soud neshledal žalobu důvodnou.
28. První žalobní bod neshledal soud důvodným. Pro posouzení otázky, jaký úkon byl ze strany správního orgánu I. stupně dne 11. 2. 2021 proveden, tj. zda se jednalo o kontrolní prohlídku podle § 133 stavebního zákona, jak tvrdí žalovaný, nebo dokazování podle § 51 a násl. správního řádu, jak tvrdí žalobci, soud považoval za rozhodný účel prováděného úkonu a obsah tohoto úkonu. Impulzem k provedení tohoto úkonu bylo podání žalobců ze dne 26. 11. 2020. Uvedeným podáním se žalobci odvolali proti prvostupňovému rozhodnutí, kterým byl schválen stavební záměr stavebníků, a současně podali podnět k zahájení řízení o odstranění stavby. Konkrétně žalobci tvrdili, že stavebníci již stavbu předmětného přístřešku zhotovili, a to v rozporu s projektovou dokumentací. Na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

tohoto podání správní orgán I. stupně výzvou ze dne 14. 1. 2021, č. j. MCP05 11197/2021, vyzval stavebníky podle § 133 odst. 4 stavebního zákona k účasti na kontrolní prohlídce dne 11. 2. 2021. Podle protokolu o kontrolní prohlídce ze dne 11. 2. 2021, č. j. MC05 32240/2021, bylo správním orgánem I. stupně ověřeno, že stavba přístřešku byla provedena před nabytím právní moci rozhodnutí, kterým byla stavba povolena. Dle stavebníků byl proveden prozatím dočasný přístřešek, kterým bylo zabráněno stékání vody do bytu pod přístřeškem. Zároveň byla provedena fotodokumentace.

29. Dle náhledu soudu z protokolu o kontrole jednoznačně vyplývá, že účelem úkonu prováděného správním orgánem I. stupně bylo zjistit a zaznamenat skutkový stav, tj. existenci stojícího přístřešku. Svojí povahou byl tedy úkon prováděný správním orgánem I. stupně veřejnoprávní kontrolou, která měla za cíl vytvořit podklad pro úsudek správních orgánů o charakteru stojícího přístřešku a případně o zahájení dalších řízení (např. ve věci odstranění stavby nebo o přestupku dle stavebního zákona). Jednalo se tedy o úkon státního dozoru, tj. kontrolní prohlídku podle § 133 stavebního zákona, nikoliv o dokazování. Ostatně na ustanovení stavebního zákona upravujícího kontrolní prohlídku správní orgán I. stupně odkazoval jak ve výzvě ke kontrolní prohlídce, tak v protokolu o kontrolní prohlídce.
30. V projednávaném případě se dle soudu nemohlo jednat o dokazování, respektive ohledání, a to s ohledem na předmět řízení a účel a obsah prováděného úkonu. Předmětem řízení v projednávané věci byla žádost žalobců o vydání územního a stavebního povolení ve věci přístřešku. V rozporu s předmětem řízení se však protokol o kontrole nezabývá skutečnostmi typickými pro ohledání v řízení o vydání územního a stavebního povolení (např. možnostmi umístění přístřešku, apod.). Protokol o kontrole pouze a jenom zaznamenává existenci stojícího přístřešku. Předmětem řízení v projednávané věci však existence přístřešku jako takového nebyla.
31. Soud nepovažoval za relevantní odkaz žalobců na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2019, č. j. 5 As 93/2018-32, a rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 59 Ca 92/2009, a to s ohledem na skutkové odlišnosti. V případě projednávaném Nejvyšším správním soudem a krajským soudem bylo ze strany správních orgánů skutečně prováděno ohledání. Naproti tomu v nyní projednávaném případě dospěl soud k závěru, že správní orgán I. stupně provedl kontrolní prohlídku podle § 133 stavebního zákona. Na výše uvedeném nemůže nic změnit skutečnost, že žalobci byli účastníky řízení o žádosti o vydání společného územního a stavebního řízení stavebníků.
32. Protože soud dospěl k závěru, že v projednávaném případě byla provedena kontrolní prohlídka podle § 133 stavebního zákona, správní orgán I. stupně nepochybil, když konání této prohlídky neoznámil žalobcům. Žalobce nelze zařadit mezi osoby, kterou jsou povinny se podle § 133 odst. 3 stavebního zákona kontrolní prohlídky zúčastnit, a nejedná se ani o osoby, které podle tohoto ustanovení může stavební úřad ke kontrolní prohlídce přizvat.
33. K námitkám žalobce uplatněným v replice ze dne 1. 11. 2021 soud uvádí, že § 133 odst. 1 stavebního zákona jednoznačně vymezuje případy, ve kterých je stavební úřad oprávněn provést kontrolní prohlídku. Podle tohoto ustanovení může stavební úřad ke kontrolní prohlídce přistoupit i v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné (viz věta za středníkem). Nelze tak přisvědčit žalobci, že kontrolní prohlídka se

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

provádí pouze u rozestavěné stavby ve fázi uvedené v podmínkách stavebního povolení či v plánu kontrolních prohlídek.

34. Nad shora uvedené soud doplňuje, že žalobci v podané žalobě sice tvrdili, že jim mělo být konání kontrolní prohlídky oznámeno, avšak současně neuvedli, jak takovým postupem správního orgánu I. stupně mělo být zasaženo do jejich práv. Žalobci, jak sami uvedli v podaném odvolání, mají přímý výhled na stojící přístřešek. Z podaného odvolání pak rovněž vyplývá, že žalobci měli podrobné informace o konstrukci provizorního přístřešku, neboť právě tímto v odvolání argumentovali. Skutkový stav věci žalobcům tedy musel být znám. Žalobcům tak nic nebránilo, aby vznesli relevantní námitky. Za uvedeného stavu věci, kdy žalobci v podané žalobě ani netvrdili, jakým způsobem byli dotčeni ve svých právech tím, že neměli možnost se zúčastnit kontrolní prohlídky, tak námitka žalobců nemohla být úspěšná.
35. Tvrzení, ve kterém žalobci nesouhlasili s důvody vybudování provizorního přístřešku a dále poukazovali na nezbytnost schválení provizorního přístřešku ze strany stavebního úřadu, se mýlí s předmětem řízení v projednávané věci. Tato tvrzení se netýkají povolovaného stavebního záměru, a tedy nemohou nic změnit na závěru správních orgánů, které po provedeném řízení a přezkoumání podané žádosti stavebníků této žádosti vyhověly. Z uvedeného důvodu jsou tato tvrzení žalobců v projednávaném případě irelevantní.
36. K tvrzení žalobců, že provizorní (stojící) přístřešek byl identický se stavbou, jejíž povolení bylo předmětem správního řízení, soud uvádí, že žalobci v podané žalobě nevznesli žádné konkrétní námitky vůči hodnocení žalovaného obsaženému v napadeném rozhodnutí (viz strana 4). Žalobci pouze v obecné rovině poukazovali na územní a časovou souvislost a podobnost stavby. Podobnost stavby však připustil sám žalovaný. Žalobci však nikterak nepolemizovali s konkrétními důvody, na kterých žalovaný vystavěl závěr, že stavba povolená prvostupňovým orgánem provedena nebyla. Konkrétně tedy žalovaný poukázal na následující skutečnosti, které neodpovídají povolovanému záměru: (1) sloupky při parkovacích stáních nebyly zdvojeny, vodorovná konstrukce je nesena konstrukcí stávajícího zastřešení parkovacích stání, (2) vodorovná konstrukce střechy konstrukce je složitější (namísto rámu s příčníky byl zhotoven trám nad třemi sloupky na stávajícím oplocení a byl připevněn trám na líci stávajícího zastřešení parkování, na tyto trámy bylo umístěno 5 kolmých nosníků, na tyto nosníky byl umístěn rošt půdorysného tvaru pravoúhlého lichoběžníku), (3) osazení polykarbonátové desky. Za uvedeného stavu věci, kdy na zcela konkrétní argumenty žalovaného žalobci reagovali toliko obecnými tvrzeními, soud neshledal žádný důvod odchýlit se od závěrů žalovaného.
37. Pro úplnost soud uvádí, že mají-li žalobci za to, že byl zhotoven přístřešek, který neodpovídá vydanému rozhodnutí, mají žalobci možnost se obrátit na stavební úřad s podnětem k zahájení řízení o odstranění stavby.
38. Za irelevantní pak soud považoval i poukaz žalobců, že stavebníci opakovaně postupují v rozporu se stavebními předpisy (viz stavba bazénu a plotu). Stavební zákon při vydání společného územního a stavebního řízení stanoví jednoznačně podmínky, za kterých lze stavební záměr povolit. Mezi tyto podmínky pak otázka, zda stavebníci v minulosti porušili stavební předpisy, či nikoliv, nepatří. Otázka případného opakovaného postupu stavebníků v rozporu se stavebními předpisy, může být relevantní v případném přestupkovém řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

39. Nelze přisvědčit ani tvrzení žalobců, že řízení mělo být podle § 88 odst. 2 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastaveno. Ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu umožňuje zastavit řízení v případě, kdy se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Za zjevně bezpředmětnou je nutno považovat žádost, která pozbyla svého smyslu, tj. zejména když odpadne předmět řízení. Takováto situace však v projednávaném případě nenastala. Případným zbudováním přístřešku ještě před tím, než příslušné rozhodnutí stavebního úřadu nabude právní moci, neodpadá předmět řízení, respektive podaná žádost stavebníků nepozbývá svého smyslu, když stavebníci měli i nadále zájem na schválení předmětného stavebního záměru. Žalobci uváděný důvod k zastavení řízení tak není důvodný. Na podporu svého závěru soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2018, č. j. 7 As 70/2017-29, ve kterém Nejvyšší správní soud výslovně konstatoval, že okolnost spočívající v nezákonném dokončení stavby nemůže učinit stavební řízení bezpředmětným.
40. K návrhu stavebníků, aby soud žalobu odmítl, neboť odpadl předmět řízení, když sdělením ze dne 8. 9. 2021, č. j. MC05 191718/2021, bylo zastaveno řízení o odstranění stavby, a to vzhledem k odstranění přístřešku, soud připomíná, že se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí ve věci schválení stavebního záměru. Vydání sdělení ve věci zastavení řízení o odstranění stavby nemá žádný vliv na existenci napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího rozhodnutí. Jinými slovy předmět řízení i po vydání sdělení ze dne 8. 9. 2021, č. j. MC05 191718/2021, nadále existuje. Soud tak neshledal žádný důvod pro odmítnutí žaloby z důvodu odpadnutí předmětu řízení.
41. Stejně tak soud neshledal důvodným ani návrh stavebníků k zastavení řízení pro uspokojení. Jak soud uvedl výše, žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl schválen stavební záměr stavebníků. Odstraněním přístřešku zcela zjevně nedošlo ke zrušení uvedených rozhodnutí, když stavebníci jsou i nadále držiteli pravomocného rozhodnutí ve věci schválení předmětného stavebního záměru, a tím tedy nemohlo dojít ani k uspokojení žalobců. Z tohoto důvodu soud nemohl akceptovat návrh stavebníků na zastavení řízení.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.
44. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 16. května 2022

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.